

РЕШЕНИЕ

№ 1270

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11112** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на З. А. П., депозирана чрез процесуалния представител адв. Г. против Решение № 4150/ 3. 11. 2022 г., постановено по НАХД № 11028/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, 104-ти състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-013459 от 01. 07. 2021 г. на Началник към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, както и наложени са кумулативно наказания „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Подробни съображения са изложени в депозирана писмена защита. Искане се отмяна на оспорвания съдебен акт, като се постанови нов, с който да се отмени издаденото наказателно постановление.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща

представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

С Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-013459 от 01. 07. 2021 г. на Началник към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДВП, както и наложени са кумулативно наказания „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДВП, за това, че на 20. 06. 2021 г. около 23.30 часа в [населено място] П. управлявал лек автомобил „М. А 170 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и срещу № 12, поради несъобразен скорост с интензивността на движението, реализирал ПТП в паркирания товарен автомобил „И. Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство, както и да даде кръв за медицинско изследване“.

Въз основа на събраните доказателства Софийският районен съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на оспореното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора районният съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на З. А. е ангажирана правилно за извършени нарушения на чл. 20, ал. 2 от ЗДВП и чл. 174, ал. 3 от ЗДВП.

Мотивите на районния съд се споделят от настоящата касационна инстанция, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препаща към тях.

Твърденията в касационната жалба за недоказаност на нарушенията не се подкрепят от събраните пред районния съд доказателства, тъй като в тяхната цялост се установява, че именно З. А. е управлявал моторното превозно средство – същият е бил установен от свидетеля С. Н., след което бил качен за преглед в пристигналата на място линейка и именно там е установен от полицейските служители, които впоследствие са му съставили АУАН. Безспорно се установява отказът на санкционираното лице да бъде тествано за алкохол с дрегер, като впоследствие касаторът не е дал и кръвна проба за изследване.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Поради изложените аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в

от ЗАНН Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4150/ 3. 11. 2022 г., постановено по НАХД № 11028/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, 104-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.